

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

II. Commemoratio Defunctorum. Sancta & salubris est cogitatio por
Defunctis exorare, ut à peccatis solvantur. 2. Malach. 12. v. 46.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

II.

Commemoratio Defunctorum.

Sancta & salubris est cogitatio pro Defunctis exorare, ut à peccatis solvantur. 2. Malach. 12. v. 46.

1. Considera imprimis, quomodo cogitatio, quæ hoc die te invitatur ad orandum pro Defunctis affectu quodam speciali, sit *sancta*. *Sancta est cogitatio pro Defunctis orare*. sancta est, quia fundatur in actu charitatis, quæ est virtus omnium præstantissima. Quid Charitas requirit? an ut membra sana unice opitulentur infirmis? haud sanè, sed exigit, ut opem suam etiam extendant ad membra, quæ sana quidem sunt, sed vincata. *Memorote vincatorum, tanquam simul vincati*. Heb. 12. v. 3. Jam verò certissimum est, ut fideles vivi sunt membra Ecclesiæ, ita pariter esse eos fideles defunctos, qui in purgatorio versantur. sunt illi membra sana (quis neget?) quia sunt in gratia, sed sunt quasi membra vincata, quia se ipsi apti non sunt, ut in suis necessitatibus se juvent; nam cum vita expiravit etiam tempus illis à DEO præfixum ad merendum. *Venit nox, quando nemo potest operari*. Jo. 9. v. 4. Sanctum igitur est fideles vivos, eos imprimis, qui sunt membra sana, opis aliquid præstare fidelibus defunctis. *In idipsum pro invicem sollicita sunt membra*. 1. Cor. 12. v. 25. Tu ergo quid agis, dum vides illos miseros in igne

versari, & in eo ut vindictor vestras, idcirco ullo moveris erga ipsos misericordionis sensu? non mereris esse membrum tam speciosi corporis, quod Ecclesia, cujus omnia membra in charitatis invicem jungantur. *Alterius onera portate, & sic adimplebitur legem Christi*. Gal. 6. v. 2.

2. Considera, quomodo membra defunctis præstitum faciat, permutatum commercium in Ecclesia in peccatis quoad omnia ejus membra. *Pro veritate spiritus servimus verum*. Gal. 5. v. 13. Quatuor sunt modi, a quo dividi tale commercium potest, videlicet cum vivis, & non cum defunctis. aliud non legitur. Quòd igitur in Ecclesia vivi opulentur vivis, nemo dubitat, dum quædam quamdiu in terra vivimus, nec pro altero DEO supplicamus. *Orate pro invicem, ut salvemini*. Jacq. Quod defuncti opulentur defunctis, non est, cujus rei typus fuit Elias et Eliseus, quia alium defunctum in eodem sepulchro tumularum suscitavit, nec ignoramus in celo Sanctos orare pro Sanctis, qui sunt in purgatorio, iis præsertim, qui in his tumulis versantur templis, ut ex Divo Augustino habet

tur, l. 2. de cura pro mortuis c. 4. Quod
 defuncti opulentur vivis, certissi-
 mum est, cum innumera sint beneficia,
 quae ab ipsis recipimus in tot eorum
 benevolis apparitionibus, nec est Civi-
 tas, quae in Paradiso non habeat ali-
 quent, qui hoc illi de caelo praestet,
 quod olim in aere visus est Jeremias
 Ierosolymam praestare tempore Macha-
 bezorum. *Hic est, qui multum orat pro*
populo, & universa sancta civitate Jere-
mius Propheta DEI. 2. Mach. 15. v. 14.
 Equum igitur est ad implendum com-
 mercium mutuum in Ecclesia omniu
 membrorum, ut in ea vivi quoque opi-
 lentur defunctis, & sic nihil desit ad
 perficiendam charitatem, quam profi-
 terar. *Pauperi porrige manum tuam,*
dum vivus succurris vivo, & mortuo ne
prohibeas gratiam. dum vivus succur-
ris defuncto. Eccli. 7. v. 35.
 3. Considera, quomodo cogitatio
 ista orandi pro defunctis non tantum
 sit sancta sed salubris. *Sancta & salu-*
bris est cogitatio pro defunctis exorare.
 salubrem esse defunctis non potest vo-
 cari in dubium, quia ad illorum maxi-
 me utilitatem dirigitur. non ad utili-
 tatem defunctorum, qui sunt damnati
 ad Inferos, quia isti sunt membra jam a
 toto corpore mystico Ecclesiae recisa:
 sed ad utilitatem defunctorum, qui in
 Purgatorio torquentur. nam isti etsi
 viatores amplius non sint, quantum ad
 progressum in via, viatores tamen sunt,
 quatenus se vident adhuc suspensos a
 termino, qui est Gloria beatorum. Et
 ideo si a nobis juvari non possunt am-
 plius ad merendum, sicut cum etiam i-

psi ut viatores incedebant, possunt sal-
 tem juvari sufficientissime ad obtinen-
 dam meritorum mercedem, cum equi-
 dem finiverint viam, sed nondum alle-
 cuti sint terminum. Quantumvis ergo
 defunctis salubris sit cogitatio, quae
 te impellit ad orandum pro ipsis, salu-
 brior tamen est tibi, quia ipsis potest
 accelerare gloriam, tibi etiam augere,
 quippe cum oras pro illis, mereris, si
 existas in gratia, & sis ditior. *Promi-*
um bonum tibi thesaurizas, in die neces-
sitatis. Tob. 4. v. 10. Ipsi nihil merentur,
 sed solum ad eum possessionem
 fructuum, quos aliquando collegerunt
 merendo. Deinde an nescis, quam
 grata futurae sint illae animae sanctae,
 saltem cum gloriam fuerint consecu-
 tae? fieri potest, ut intercessione sua ef-
 ficacissima tibi eandem impetrent glo-
 riam, ad quam alias pervenire non me-
 rebaris. si sepelire cadavera defuncto-
 rum opus censeretur utilissimum facien-
 ti: *Benedicti vos a Domino, qui fecisti*
miseritiam hanc cum Domino ve-
stro Saul, & sepelivisti eum, & nunc retri-
buet quidem vobis Dominus. 2. Reg. 2.
v. 6. quid erit eorum animas inferre
 Paradiso, & exolvere vinculis, quibus
 continentur in fossa, quae si non par sal-
 tem similis sit Infernali? *Ab altitudine*
Inferorum eduxit illos. Sap. 10. v. 19.
 4. Considera, quae sint vincula,
 quibus a gloria retardantur anima.
 sunt illatum peccata, remissa quidem,
 sed per satisfactionem non expiata, ut
 idcirco dicatur: *Sancta & salubris est*
cogitatio pro defunctis exorare, ut a pec-
catis solvantur. Vides, quid faciant

corpori funes, catenæ, compedes, & tot alia atrocità vincula. hoc pariter faciunt animæ peccata. *Funibus peccatorum suorum constringitur.* Prov. 5. v. 22. unde, cum peccas, manibus funes textis, qui te stringunt, & duplici modo stringunt: stringunt, quatenus te faciunt teum pœnæ. A primo vinculo ponuntur jam esse liberæ animæ, quæ in purgatorio detinentur, quia noscuntur decessisse in gratia: sed non sunt liberæ etiam à secundo. Ideo dicitur: *sancta & salubris est cogitatio, pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.* non dicitur, ut à peccatis se solvant, quia in vitam tantum potest aliquis cum favore Divino se exolvere omnibus vinculis, quibus circumdatur. *Consurge, sede Jerusalem solve vincula colli tui captiva filia Sion.* Isa. 52. v. 2. sed dicitur, ut à peccatis solvantur, quia indigent aliquo, qui solvat pro ipsis. & tu cum eas videas in statu tantæ necessitatis, non moveris ad opem ferendam? vide illarum vincula esse ignea, & ideo tempus non esse cogitandi, imò neque solvendi, sed rumpendi. *Vincula eorum dirupit.* Pl. 106. v. 14.

5. Considera, quo modo fiat ista solutio. Duplex est modus, unus gratiæ, alter justitiæ. primus sacrificia & preces amplectitur. secundus jejunium & elemosynam. quia per modum gratiæ interponi potest in favorem defunctorum Intercessio publica totius corporis mystici, quod est Ecclesia, atque istud fit in Sacrificio Missæ ineffabili. Et interponi potest intercessio privata membrorum, atque istud

fit precibus, quas quisque faciat pro defunctis. Per modum deinde Justitiæ expungi potest. Ad dimi pœnæ, quam debent mortuæ Justitiæ Divinæ. Ad eam expungendam valet jejunium, quò revocantur omnia cetera penitentiæ, quæ dicuntur activæ. ad redimendam Eleemosynam. Verum est, cuncta hæc opera, quæ stringuntur ad expungendas pœnas, pro defunctis debitorum exaltare, vel redimendas, à DEO demum accipiuntur loquimur, per modum supplicii, quia nulla est proportio inter pœnas, quæ imponuntur defunctis à Justitia, & pœnas, quas illi demum acceptat à vivis. In hoc mundo opera illa forum mitissimum, hoc est, forum civile, vel Canonico, ubi pœna expungantur suaves. *Nunc non nocent pœnæ valde.* Job. 35. v. 7. In altero forum aperit terribile, hoc est, forum criminali, in quo cum vigore, exercetur. *Nemo judicium exercetur.* *Non dico tibi, non exies inde, donec solvas vultum quadrantem.* Matt. 5. v. 26. atque quòd admittat pœnas, quæ sunt propriæ fori mitissimi, vel ad compensandas vel ad redimendas illas, quæ sunt propriæ fori aed terribili, super est gratia. potest equidem, & solet admittere, at si velit, penitentiam non admittere: quid ergo superest? superest eam rogare tempus, ut solvit. Et ecce rationem, quare illud lûm reperiat expellum: *sancta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.* dicitur pro terat: adire templa, jejunis, & flagra-

colligite, facere demum, quid quid fieri potest boni. sed non dicit, quia de quoque ad unum hoc verbum omnia referantur, orare pro defunctis. fac igitur in illorum utilitatem, quantum potes, invise templa, jejuniis, & flagris utere, elemosinas largire, sed semper simul DEUM ora, ut acceptare dignetur per misericordiam suam illud exigam, quod facis, quia longè minus semper est eo, quod debent. Imò ideo semper debes id unire cum sanguine Christi, qui tantò te melius orare novit. hoc si facias, ne dubites: quia hæc est præcipua gloria, quæ tribuitur sanguini pretiosissimo, quòd aperiat portam animabus carcere detentis, quæ flagrant ardenti sùma sùmi videndi DEUM, nec tamen eà liberare se possunt: Tu quoque in sanguine Testamenti tui eduxisti multos tuos de lacu, in quo non est aqua. Zach. 9. v. 11.

6. Considera, quomodo in illo igne sit invenire nonnullos, qui licet in gratia defuncti per vitam parùm erant solacii, ut satisfacerent pro peccatis à se commissis, affirmantes, se deinde in Purgatorio luituros. non aestimabant communicationem meritorum adeò

fidelibus facilem: non habebant curam mortuorum, nec eos amârunt, nec juverunt, imò ne quidem legatis eorum piis fecerunt satis. & hac ratione minime dignos se reddiderunt gratiâ, quam Dominus præstat, cum preces nostras acceptat pro defunctis. si hos ipsos juvare velis, quid ages? ora magna contentione: hic enim non sufficit solùm pro defunctis orare, necesse est etiam exorare. an putas illos defunctos facile fructuros beneficio, quod illi nunquam præstiterunt? non viderur conveniens: nam ipsa Misericordia aliquam exigit proportionem cum meritis ejus, qui olim ad eam exercendam magis fuit propensus. *Omnis Misericordia facit locum unicuique secundum meritum operum suorum.* Eccl. 20. v. 15. & hinc quis dubitet, pro his etiam magis supplicandum, quia minus participant thesauros, qui misericordibus copiosè dispensantur. Tu interim vide, quid de te futurum sit, nisi misericordiam erga defunctos exerceas. Reddis te hoc solo indignum, ut eam ipse consequaris.

* * *

III.

Initium Sapientia Timor Domini. Pl. 110. v. 10.

1. Considera *Initium Sapientia* duos sensus admittere. Potest significare id, quod est principium ipsius quoad substantiam, & potest significa-

re, quod est principium quoad effectus ipsius. In arte fabricandi exempli causâ sunt principia ipsius quoad substantiam, & ista sunt regulæ, quæ
M m m m 3 talem